

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

2. April. Het leven vande H. Theodosia, Maghet ende martelaersse. an.
304.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

ende icken worde niet beschaemt. Den **Deur-woerder** heeft tot den **President** gheseyt: **Theodosa** is hier: **Urbanus** als eenen **briffchenden** lecutu haer aenshende / ende haer aenschyn seer bijde ende schoon zijnde / is beschaemt ende verschriekt gheweest. Ten lesten / hy wiert wederom met **gramschay** ontfeken / roepende als een **serpent** ende segghende: **O ghy boose dienaers / die gheen mede-lyden met uwe Princen en hebt / die so grooren onghelyck lyden: hoe komyt dat ghy u met giften hebt laten upt-kopen / dat ghy dese maghet met spijse ende dranck onder-houdt: Ghy-lyden hebt-los ghelaten ende haer wonden ghelesen. Dit hoorende de **H. Theodosa**, soetiens lachhede seyde: Voorwaer (soo daer gheschreven staet) den mensch als hy in eere was, soo en heeft hy dat niet verstaen. Ende wederom: Hen onwijs herte is verdonckert geworden: gelijk ick oock desen **President Urbanus** voor sulcks kenne: by wiesal ick hem nu verghelijcken, dan by onwetende beesten, die gheen verstandt en ghebruycken?**

psal. 48.
Rom. 1.
Hy verghelijckt den President by onwetende beesten.

Den **President Urbanus** dit hoorende / heeft gheseyt: **Damen-se** verstant inder **palcpe op-hanghe / ende met krauwels den rugge ende den buick opene / ende inde wonden sout ende azijn wijve; soo sal ick sien / oft-se my niet woorden sal verwinnen ende te haben ghaen / oft ick haer met pijn aen te doen. Ick heb haer tot noch toe om haer edele gheslachte ghespaert / maer ick en sal-se nu niet meer sparen. De **Maghet Christi** wiert op-ghehanghen / sy wiert gepijnicht / met krauwels verscheret; maer sy en woelde gansch ghem-pijne. Want hare ziele op de croone des eeuwighs levens dochte / en hare liefde tot **Godt** almachtigh ghingh de roumenten te boden. Als-dan heeft de **H. Theodosa** gheseyt: Siet, nu ben ick in't hooghste woonende, naer uwe **Goden** ende **Princen** en vraghe ick niet: het hooft des serpents heb ick ghemorfelt; u hebbe ick oock onder den voet, ende soo ben ick glorieuselijck met de **victorie Christi** triumpherende. Ick verhenghe my, **O President**, in de pijn die ghy my zijt aen-doende, maer alleen vrees ick dat ghy my geveynfdelijck sult willen bermherigh zyn: uwe wreedtheydt is my aenghenamer, dan uwe valsche bermheftigheyde. Nu dan **Urbanus**, gaet voort in uwe boosheydt, en wilt doch den maerlijdt, die voor my is ghereoghemaeckt, niet wach-nemen: want als ick kranck ben,**

Daer lichaem wazt met sijere heere wils opghespaert.

2. Cor. 12.

L dan

dan ben ick machtigh; inde tormenten verblijde ick my; als ick moede ben, vvorde ick versterckt; ende soo veel te meer, is 't dat ghy niet op en houdt van my te tormenteren. Ten lesten, overdenckt u vvel, ende schaemt u: Ghy hebt mijn lichaem doen pijnigen ende verscheuren; ende siet, u beuls zijn moede ende houden op, ende Godt heeft my ghesont ghemaect. Siet dan ghy cattivigh mensch, ofter eenigh lick-reecken oft vleck in mijn lichaem bekent is. Daerom ick my vvel op *Christus* betrouvende, singhe blijdelijck desen Lof-sanck: Al is 't datter heyren teghen my staen, soo en sal mijn herte niet vreesen.

Het blifft
angheschient
ende evens
schoon.
Psal. 26.

So wordt
met ijere
boeyen ende
binden beswaert.

Psal. 145.

De boeyen
springhen
in stucken
door haer
ghevred.
Psal. 123.
Ibid.

So wordt
van ver chep-
de maegden
besocht ende
vertroost.

Psal. 22.
Psal. 62.

Den *President* seide: *Datmen-se* vande palpe doe / ende alle haer leden met ijere boeyen ende banden lade; soo sal het ghewicht swaerder zyn als het lichaem kan verdraghen / ende in dese pijn verstauwende / sal sy sterben. *Datmen-se* daer-en-tusschen wederom in de ghevanchenisse sluyte / verscheyden van alle mensche / en in 't doncker / daer geen locht en is: datmen ook gheen van d'andere ghevanchenen by haer en sluyte: op dat sy niet niemants troost versterckt en worde. Het ghebodt des *Presidents* wiert te werck gheseyt / de ijere boeyen wierden ghereet ghemaect / de *H. Maghet* wiert daer mede gheladen / ende sy wiert met 't ghewicht beswaert. De *H. Theodosia* heeft haer ooghen ten hemel gheslaghen / ende gheseyt: Den Heere recht op, die neder ghestooten zijn. Den Heere bemint de rechtveerdighe. Dit segghende / terstondt zyn de boeyen ghebroken in soo cleynen stucken / dat-se t'rene-mael te niet zyn vergaen; soo datter niet een stucken ijere af te vinden en is gheweest. Sy heeft wederom gheseyt: Den strick is ghebroken, ende vvy zijn verlost: onse hulpe is inden naem d's Heeren, die den hemel ende aerde heeft ghemaect.

In desen nacht isser een schare van maegden ghekomen naer de plaetse / daer de *H. Maget* gesloten was; de welke den *Cypier* begiftende / hebben hem ghebeuden / dat hy haer soude toe-laten by de *H. Martelaersse* te moghen komen / om haer te vertroosten. Als sy nu consent vercreghen hadden / soo zyn sy in-ghegaen tot de *Maghet* / die sy meynden dat inde boeyen geheel vergaen was; maer hebben haer ghevonden in Godts lof-sanghen verheughende; ende dit naer-bolghende singhende: Ick en sal gheen quaet vreesen, vvant ghy, o Heere, met my zyt. Ende wederom: Mijne ziele heeft u

aan-gher

aen-ghehanghen, ende uyve rechter-handt heeft my ontfanghen. **De Maghet** siende dese maeghden / verbljgd zijnde in den Heere / heeft gheseyt: Daer sullen maeghden ghebrocht vorden aen den Coninck na hzer; hare naecten zijn my hier ghebrocht tot mijnder blijdschap ende verheuginghe. ende met haer-lieden biddende / heeft haer begonst vande reubwighe sup verhepdt te vermanen. Soo sy nu antwoorden; Amen, heeft de heele plaerse ghebeeft daer sy waren; ende ten aen-hoozen van haer allen / isx ten stemme vxt den hemel ghekoemen / segghende: *Theodosia*, den H.-Gheest is met u, laer dese maeghden met ruste gaen; want den tijdt nu by is, dat ghy sterven sult, ende by my komen, die ghy soo hebt bemindt, ende noch lief hebt; ende alle die u naer-volgen, sullen my aenghenaem zijn. *Theodosia* dit hoorende / heeft de maeghden met vrede laten gaen.

Als nu den dagh beghonst te schijnen / heeft den ramp-salighen **President de H. Maghet** voor hem doen brenghen / ende haer siende heeft gheseyt: Ghy hebt nit langhe met enen ongheloobighen sin geleest; alle mijn bidden ende smrecken en heeft u niet kunnen bekeeren / noch alle mijne tomenten en hebben uwen sin niet kunnen veranderen; daerom is 't dat ick bevele (want ghy sulcks wel weerdigh zijt) u aen enen steru te binden / ende inde zee te worpen; op dat u lichaem op deser aerden geen graf en kryghe. **De H. Theodosia** antwoorde: Ghy onbeschaemden dullen hondt, doet den wille uwes vaders, die den duyvel is, ende die u ghefonden heeft, met wiens vapenen ghy ghewapent zijt; ende al is 't dat ghy doet 't welck ghy seght, soo sult ghy my seer rasch wederom te lande sien komen, veel eer dan ghy weder-keeren soudt, die in de sterckheyt der peerden betrouwt. De schippers singhende, ghelijck oft sy u gebodt wel vol-daen hadde, sullen weder na de aerde keeren; maer ick sal met den Enghelschen Choor, daer *Christus* den Stier-man van het schip mijnder suyverheydt sal wesen, *Alleluja* singhende, na de havene der saligheydt vverderom te lande komen; ende om dat ghy niet en soudt gloieren, dat ghy eene dienst-maghet, ja den Heere in my, hebt kunnen verwinnen, soo sal ick in mijn Vader-landt hebben een weerdigh graf. **Vibanus** den **President** heeft gheseyt: Is 't dat sulcks gheschiet als ghy seght / So sal ick u met den swerde torn dooden; oft ty

L v

abruptum

Psal. 44.

Daer worde
eene hemel-
sche stemme
ghehoort.Sy booz
seft hare
begravenisse
te lande.

adventuren sal ick u levendigh doen braden / ende u as-
schen met den windt laten verspreyden, ende alsoo sal
ick een eynde maken van uwe konsten der tooverijē / die
ghy zyt doende. Nocht en laet u niet voorstaen / dat ick u
lichaem met wel-riekende specerijen ghebalsemē uwe
nakomelingen sal achterlaten / om dat t' aenbidden. De
H. Theodosia heeft gheandwoordt; Weet dat seker, ghy
boosen mensch, wat ghy zyt doende, ghy en sult my niet
verwinnen: want den Heere die my uyt 't slijcke der aer-
den heeft geschapen, en sal het minste van mijn lichaem,
nocht een hayrken van mijn hoofd laten vergaen: ende
mijn aschen is hy machtigh wederom by een te verga-
deren, ende in dien laetsten dagh sal ick by u staen, u oor-
deelende: Want ick gheloove in mijnen Godt *Iesvs
Christus*, dat u de macht aen mijn lichaem niet ghege-
ven en sal worden, ghelijck ghy gheseyt hebt te volbren-
ghen. *Urbanus* den *President* heeft gesept: *Darmen* een
schip ghereet maecte, ende stelter oock snelle royers op /
ende neemt de wederspanninghe der *Coninghen* / ende der
Princen / die my oock ongehoorsaem is geweest, sleetse
in enen enghen leiven sack / ende bindt haer aen enen
seer swaren steen: waer mede dat sy in 't diepste der zee
kan versmooren. Terstondt wierdt het ghebodt des
Prince volbrocht: Sy wierdt oock op een onbekende zee-
kant in zee geworpen: maer de H. Theodosia wierdt van
de *Enghele* op-ghenomen / ende al blydelijck weder-
kerende op de baren der zee (soo sy van te vooren hadde
voorzepdt) is van de *Enghele* singhende *Alleluya*,
weder-ghebrocht: ende om dat dit den menschen gheen
bedruch en soude schynen te zyn / heeft sy den steen in
haer handen te lande mede ghebrocht / haer verheugende
ende segghende: Laet ons den Heere singhen, want hy
is glorienselijck grootdadich geworden. Ende wederom:
De cracht Godts heeft de wateren ghestelt als in een leire
aessche, dat alle d'aerde hem vreesse. Boodschapt dit,
seyde sy, den onghelooovighen *Urbanus*, dat Theodosia de
dienstmaghet *Iesvs Christi* hier is, begheerende haer
martelie te volbrenghen. Dat hy nu bekenne, dat de zee
oock mijnen Heere *Iesvs Christus* ghehoorsaem is; ende
ist hem moghelijck, dat hy wat anders soecke om my te
pijnighen; ende soo hy niet en weet oft en kan, soo moet
hy beschaemt blijven, ende belijden dat hy verwonnen is.
Dat hy ooc verstaet, wat de Godt der *Christenen* vermacht.

So wordt
in 't water
gheworpen/
maer want
delt daer o-
der.

Exod. 15.

Psal. 77.

Dit wierdt den President te kennen ghegheben wat-
 ter-geschiedt was. Dit hoorende / heeft ghekriffelt van
 gramschap / soo daer gheschreven staet : Met sijne tanden
 sal hy crijselen, ende verdwijnen. Hy doet haer wederom
 banghen / segghende ; Nu zijn wy verwonnen / dat-mense
 wederom in de ghevanghenisse sijt, ende hy doet de
 stadts-meester roepen / ende bevecht hem een schouwspel
 ghereedt te maken / ende alle soorten van wilde dieren
 voordis te brengen ; in soo groote meniche, dat sy mal-
 kanderen qualijck konde kennen. Den dach en was
 noch niet op ghestaen / de plaetse daer de martelic moe-
 ste gheschieden / is vervult gheweest van het volck / soo
 wel met mans als met vrouwen ; ende soo wy hier bo-
 ven hebben verhaelt / niet een vrouwe uyt vreesse van
 haren man en is t'huys ghebleven / gheen Maghet uyt
 vreesse van haer ouders / oft uyt schaemte is achterge-
 bleven ; maer verghetende al dat met haerlieden was /
 zijn ter plaetsen der martelic ghelopen . Wat sal ick
 meer segghen ? Den President is in sinen siechter-stoel
 gheseten : hy doet alle de wilde dieren verstooten / ende
 van de jagers terghen . Den Leeuw was vreesse-heide /
 de felle hup berorde de aerde met hare hoornen / daer
 naer volghden den Drier vreesse-lijck vullende . Den
 Luypaert ende Tagala verhoonde hare vreesse-heit / het
 wilt Bercken was oock met de tanden krijselende / het
 gheter der Berren en was niet verbragghelijck . Als nu
 alle dese dinghen ghereedt waren / Theodosia alijdt in
 Christo winnende / ende met haer brengende den prijs
 der victorie / sende de menichte der wilde dieren / heeft
 haer voorthoofst ende haer borst met het teecken des H.
 Cruys ghewapent . De wilde bestien haer sende / heb-
 ben haer vreesse-heit ende gheter ghelaten / stil-gheswe-
 ghen al oft sy tam gheworden waren . Doen heeft de H.
 Theodosia in 't aensien van al het volck aldus ghespro-
 ken ; Nu sult ghy sien hoe machtigh datmijnen Heere
 Iesus Christus is ; nu sult ghy kennen , wat vermachde
 ghene die den waerachtighen Godt uyt een suyver hert is
 beminnde . Bekendt nu dat het duyvelen zijn, die Vrbans
 ende de Keyseren eeron . Alle die wilde dieren sal ick,
 den name Godts aenroepende, ende sijn teecken draghen-
 de, temmen . Vrbanus den President en is noch door de
 cracht Godts beweeght, noch door soo vvonderlijcke
 daden beschaemt geweest. Als sy dese woorden gespro-
 ken

Psal. III.

Hy worde
 de wilde
 dieren hoor-
 ghelopen.

Hy warent
 haer met
 het tecken
 des H.
 Cruys.

Hob. 8.

De milde
dieren doen
haer alle
eerbiedinghe.Zakendisse
des volcks.Dank-seg-
ginghe van
Theodosia.

ken hadde / seide sy tot de wilde dieren : *Christus* mijnen Heere, die-se heeft laten voorts-komen, die wil u temmen tot sijne glorie ; soo om het gheloove der gheloovighen te verstercken , als op dat *Urbanus* ende de *Keyseren* moghen tot schaemte komen ; Kompt elck besonder by my, ende kust de voeten van eene dienst-maghet *Christi*, op dat vervult magh worden, dat daer gheschreven staet : Alle dinghen hebt ghy gheworpen onder sijn voeten, Terstondt is den leeuw ghekomen / ende alle sijn wydede heerde af-legghende / heeft hem aen de voeten van dese Maghet ghelept. Den beer sinnen hals neder-buygende / heeft de dienst-maghet *Christi* aen-ghebeden. Ins-gesijcks heeft ghedaen eene verworde koene met reuckstier / vergeteude hare natuerlijcke cracht der hoornen / die sy in de plaetse van een swerdt hebben. Wat wil ick hier meer af segghen ? Sy hebben alle-gader de dienst-maghet *Christi* ghe-eert, ende sy heeft gheloden / dat sy alle Gode souden loben naer hun vermoghen. Doen is ser eenen *Lippaerdt* na den Rechterstoel wintelijck ghesloopen / om-siende na dese ghebenedijde dochter *Theodosia*, oft sy hem soude ghebieden den *President* te ver-sinden. Den wien de *H. Theodosia* ghesent heeft : Ick ghebiede u inden naem *Iesv Christi* mijnen Heere , dat ghy hem niet en raect. VWant wy Christenen en vergelden gheen quaet met quaet. De pijn sal hem swaer ghenoech vallen, die Godt bereyt heeft aen den duyvel ende sijn Enghelen. Dese woorden dit wilde dier hoorende / is terstondt weder-ghekeert naer de plaetse / daer het int-ghergaen was. Het volck dit siende heeft gerocpen : O Rechtveerdigheydt ! o waerheydt ! daer en is maer egnen Godt *Iesvs Christus*, dien *Theodosia* aen-bidt . O groote verblintheydt vanden Rechter, die alle dese wonder crachten siende, nie en komt tot schaemte. *Christus* is waerachtelijck Godt ; den Godt der Christenen is voor-seker groot. Den *President* als-dan siende / dat hy in alles over-wonnen was / riep met luyder stemme : En laes ick ben verwonnen. Ende hy heeft haer tot het swerdt verwesen. Doen heeft *Theodosia* gheseyt : V zy glorie *Christe*, die my hebt stantvastigheydt ghegheven : ick dancke u . o lief-hebber der suyvere conscientien. VWant ghy vveet, dat ick van den dagh mijns Doopsels, als ick u aen-getrocken hebbe, tot desen dagh toe, het kleedt van mijn gheloove, noch met ghedachten, noch met

met wercken besmet en hebbe. Altijdt heeft u liefde mijn herte ontsteken; nacht ende dagh heb ick u met liefde, die aen u bekent is, om-helst. By daghe heb ick met u ghesproken, by nachte wachte ick u besoeck. Ghy weer dat ick na gheen aenschijn van eenighen man ghehaect en hebbe; maer alleen naer goede wercken, die u behaghen. Ick en hebbe voor uwe liefde noch eenighen kus van mijnen vader ghestelt, noch oock eenigh aenschouwen van mijne maeghden ende vrienden gheacht; maer ick hebbe nacht ende dagh my gheoeffent in uwe VVer. *Psal. 118.* Hoe soet zijn mijnder kelen uwe woorden, boven honigh mijnen monde; ontfanght mijnen gheest in uwen eeuwighe peys.

Verstont is daer aert-bevinghe ghevolght / alsoo dat de fundamenten van het Amphitheatrum oft schau-spel beefden. Daer is oock dese stemme van een-neghe-lyck upt den hemel ghehoort: Komt *Theodosia*, rust naer allen desen arbeyt; komt ende besit de blijdschap van uwen Bruydegom; gheniet de beloften van uwen Heere. VWant hier zijn teghenwoordigh de Artich-Enghele, mer de Enghele, om u t'ontfanghen tot de eeuwige ruste. Ghy hebt uwen loop wel vol-broght, ghy hebt het geloove wel bewaert; ontfangt nu de hondertste vrucht, ende de croone van rechtveerdigheydt: want ick sal den palm gheven aen den verwinner, ende de eeuwighe erfensnisse aen de ghene, die dese werelt om mijnen naem verlaten hebben. **Dier naer heeft den heul / dien aer des dupvels / het sweert gebroght / ende haer ontcoest.** Ende **sp Godt aen-biddende / heeft dese laatste woorden ghesproken: Heere, en wilt hen dit niet laten komen tot sonden.** Als nu den Rechter wilde op-staen / soo is van alle het volck ghesien eene gulde dupbe / voort-komende upt den mondt van *Theodosia*, naer den hemel op-climmende. **Sp loefden Godt; ende veel vande omstaenders namen wasdom in het Christen gheloo-ve.** Daer wiert veel sijnwaet in het Amphitheatrum ghebroght; ende sommighe brochten het beste dat sy hadden / op dat het bloedt van dese groote Martelaersse op d'aerde niet en soude loopen: ende alsoo heeft sy in peys haer martelie volbroght.

Den Rechter en heeft d'andere **H. D.** besidders niet willen hooren: *Theodosia* hadde de pyne van allen verdraghen / op dat de belofte des Heeren / aen haer ghe-

L iij

daen/

Sp wordt
hede
ghien ten
hemel ghe-
noort.

2. *Tizoot. 4.*

Sp wordt
ont-haest.

Daer wyter-
se woorden.

Dare ziele
blyghit inde
ghedaente
van eene
dupbe naer
den hemel.

Daer / soude veruult worden. Den Rechter heeft dese
belhueren verboden ont in Palestinen metael te grauen.
Sodt en heeft dese naer syne Wonderlyche goedertieren-
heyt niet langh laten arbeiden / maer heeft hen allen
in des Heeren ghedebt zijnde / in peys ontfanghen. Alle
dese dinghen zijn gheschiedt te Cesareen in Palestinen.

De H. Theodosia is op eenen Sondagh ghemartell-
zeert den derden April. De Ouders van dese H. Maghet
hebben haer lichaem heerlyck begraven / verge selchuyt
van alle de Christenen / die lof-fanghen songhen. Als
dit gheschiedde / soo isser dese stemme uit den hemel
ghehoort: Dese glorie is alle mijn Heylighen; maer die
volstandigh blijft tot den eynde toe, die sal saligh wesen.
Alle de ghene die dit verstaet, dat hy loopt ter-wijlen hy
Matth. 24. tijdt heeft: het rijk der hemelen is open. Dat het nie-
mande en verstaede om in te gaen. Dese stemme is van
alle om-staenders ghehoort.

Op dien nacht heeft de Maghet ende Martelaerisse
Theodosia haer betopenbaert aen hare Ouders / met
den Cyas; den Engelen ende Martelaren. Zy was
met goude laken ghesiecht / ende droegh in haer handen
een goude Cruys / en hadde eene gouwe croone op haer
hoofst / ende sprack aldus tot hare Ouders: Siet wat
eene glorie dit is; van de welcke ghy-lieden my socht te
belerten: Siet wat den ghenen verdient, die uyt gansch
sijnder herten de werelt verstaet, ende sin Ouders niet
Boven Godt en bemindt; maer alle aertse dinghen met
de voeten tredende, *Christum* volght. Daer-om doet, pe-
nitentia, ende bekeert u uyt gansch herte tot den waer-
achtighen Godt. Ick sal den eenwighen Coninck, mijnen
Heers, mijnen Godt *Isus Christus* voor u-lieden bid-
den, die den Vader alle vonnisse ghelaren heeft, ende hy
sal uwen ontfemen. De goederen, die ghy my belooft
hadt, verkoopt die, ende deyt-se aen den armen; seydet
dit voor uyt naech het Hierusalem, op dat ghy die een-
wighlyck mooght besien. Ende ghy-lieden dit doendes
sult die hoest volghen, op dat, daer u gheloof is, u there-
voor oock zy. Godt gunne dit aen uver beyde zielen.
Ende alsoot is sy verduwenen.

Dit is den sijnst ende martelie van de H. Maghet
Theodosia, die gheleden heeft te Cesareen in Palesti-
nen. Alle de ghene die in den naem onses Heeren *Isus*
Christi haer feest vedotelijck sullen vieten / ende in
haer

Op werke
met lof-fan-
ghen begrae-
ven.

Esal. 149.

Matth. 24.

Op hee-
thoont haer
aen hare
ouders.

Op onbers
wijst haer.

haer igt den groot maken / Godt den Vader / Godt den
 Sone Iesvs Christus, ende Godt den heylighen Geest /
 sullen ontwiffelick door de gebeden ende verdienste van
 dese heylighe Maghet Theodosia, vercrighen den prijs
 vande eeuwighen saligheyt / ende sal van haer glorie in
 der eeuwighen deelachtigh worden.

Van dese heylighe Maghet wort in het Roomsche mar-
 telaers-boeck jaerlijcks memoire ghehouden met dese
 woorden : Te Casareen in Palestijnen, wort ghehouden
 de ghedachtenisse vande passie van de heylighe Maghet
 Theodesia van Tyren gheboortigh; de welcke als sy in de
 vervolginghe van Maximinus de heylighe belijders staen-
 de voor den Rechten stoel openbaerlijck ghegroet hadde,
 ende van hen begheert, datse haerder gedachtigh souden
 willen zijn, als sy tot den Heere gekomen souden zijn, is
 van de soldaten vast ghehouden, ende gheleydt tot den
 President Urbanus; ende door sijn bevel, na dat haer sij-
 de ende borsten tot het binnenste toe verscheurt ende ge-
 opeent waren, wort ten laersten inde zee gheworpen.

Martyr.

Rom.

2. April.

L V

HET